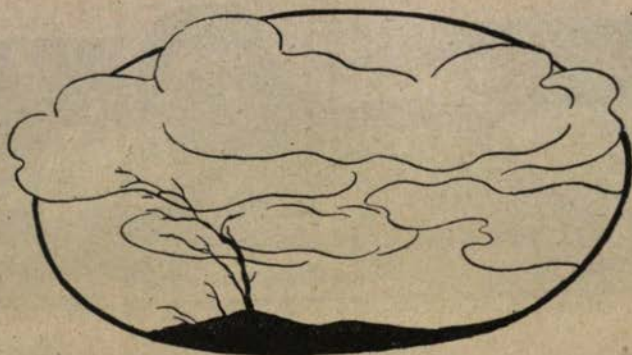

Златни облачета

Облачета златни
По небето плуватъ.
Тѣ надъ насъ осѣмватъ —
Где ли ще ношуватъ?

Може би, въ далечни —
Ширни небосклони,
Вѣтърко крилати
Ще да ги подгони.

И далечъ — за своя
Роденъ кѣтъ, въ разлѣжа,
Всѣко ще заплаче
Отъ тѣга и мѣжа.

Презъ кѣдето минатъ
Облачета златни,
Вредомъ ще пролѣятъ
Сълзи благодатни.

Сълзи благодатни —
Капчици дъждовни,
Бликнали сърдечно
Въвъ очи тѣжовни.

Трайко Симеоновъ